

Bài văn mẫu Cảm nhận của anh chị về tâm trạng của Thúy Kiều qua đoạn trích: Chiếc vành với bức tờ mây.... Rưới xin giọt nước cho người thác oan Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Dàn ý Cảm nhận của anh chị về tâm trạng của Thúy Kiều qua đoạn trích: Chiếc vành với bức tờ mây.... Rưới xin giọt nước cho người thác oan

Mở bài

Giới thiệu tác giả Nguyễn Du, tác phẩm Truyện Kiều, đoạn thơ Trao duyên và 16 câu thơ giữa (Chiếc vành với bức tờ mây...Rưới xin giọt nước cho người thác oan.)

Lưu ý: học sinh tự lựa chọn cách dẫn mở bài trực tiếp hoặc gián tiếp tùy thuộc vào năng lực của bản thân.

Thân bài

“Chiếc vành với bức tờ mây,
.....
Xót người bạc mệnh ắt lòng chẳng quên”

Sau khi Vân đồng ý nhận mọi duyên của mình, Kiều mang trao lại em những kỉ vật của mình với chàng Kim. Kiều sẽ thực sự ghi nhớ ơn nghĩa nếu Vân và Kim Trọng nên duyên vợ chồng.

Thật đau đớn và xót xa khi người mình yêu nên duyên cùng chính em gái mình, ấy thế mà, với Kiều, đây lại là một ơn nghĩa mà Vân làm cho cô khiến cô ghi nhớ mãi.

“Mai sau dù có bao giờ
.....
Rưới xin giọt nước cho người thác oan”

Tuy rằng, Kiều sẽ phải ra đi, nhưng dù còn sống hay khi không còn trên đời nữa, cô vẫn luôn hướng về nhà, về nơi có cha mẹ, có các em và có chàng Kim.

Người con gái ấy đã nghĩ đến trường hợp xấu nhất khi cô chỉ còn là “linh hồn mang nặng lời thề” trở về nhà, cô dặn Vân hãy rảy xin cho cô chén nước để linh hồn cô được siêu thoát.

Đến đây, nỗi xót xa của nàng Kiều dường như bị đẩy lên một cao trào mới. Những suy tư ngồn ngộn đè nặng lên vai một cô gái vốn có cuộc sống thanh bình.

Duyên gãy, phải đi xa gia đình, bán thân thành một người rẻ mặt làm Kiều không tránh nổi chua xót.

Kết bài

Khái quát lại nội dung, nghệ thuật của 16 câu thơ; đồng thời khái quát lại giá trị của đoạn thơ và cả tác phẩm.

Những bài văn mẫu lớp 10 Cảm nhận của anh chị về tâm trạng của Thúy Kiều qua đoạn trích: Chiếc vành với bức tờ mây.... Rưới xin giọt nước cho người thác oan hay nhất

Top 2 bài làm văn mẫu Cảm nhận của anh chị về tâm trạng của Thúy Kiều qua đoạn trích: Chiếc vành với bức tờ mây.... Rưới xin giọt nước cho người thác oan ý nghĩa, sâu sắc nhất làm tài liệu tham khảo cho các em học sinh chuẩn bị tốt cho bài kiểm tra sắp tới tại đây:

Cảm nhận của anh chị về tâm trạng của Thúy Kiều qua đoạn trích: Chiếc vành với bức tờ mây.... Rưới xin giọt nước cho người thác oan Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Trước lời nói có lý, có tình thiết tha của Thúy Kiều, Thúy Vân chỉ còn biết im lặng lắng nghe và như thế có nghĩa là nàng chấp nhận. Đến đây Thúy Kiều mới nhẹ lòng và nàng lấy kỉ vật tình yêu giữa mình với Kim Trọng ra trao cho em gái:

Chiếc vành với bức tờ mây
Duyên này thì giữ, vật này của chung.

Nếu như ở đoạn trên, Kiều kể mối tình cho em nghe bằng giọng điệu cố lấy vẻ bình tĩnh thì đến lúc này, trao lại kỉ vật cho em, nàng cảm thấy đã mất hết nên không thể kìm nén được tình cảm của mình nữa, trái tim đa cảm bắt đầu lên tiếng. Nàng nói: Chiếc vành với bức tờ mây vẫn bằng tiết tấu của mấy câu thơ trên, nhưng đến câu: Duyên này thì giữ vật này của chung nghe như đã có tiếng nấc nghẹn ngào ở trong đó. Duyên này là duyên giữa Thúy Vân với Kim Trọng, phần nàng đã hết. Duyên chị đã trao lại cho em, nhưng kỉ vật này xin em hãy coi có một phần của chị, nó là của chung. Rõ ràng lí trí buộc nàng phải dứt tình với chàng Kim nhưng tình cảm của nàng thì không thể.

Mỗi tình đầu thơm, tho, ngọt ngào nhường ấy, bỗng chốc bảo quên, quên làm sao được? Gửi lại trong chút kỉ vật này vậy. Giữa lúc tột đỉnh đau thương, Kiều vẫn cố tìm lấy một chút an ủi. Sau đó, Kiều để mặc cho tình cảm tuôn tràn. Nàng nói với em bằng tiếng nói khác của lòng mình. Ngôn ngữ nàng không còn cái mạch lạc, khúc chiết của lý trí nữa mà thuần là của tình cảm, của cả ảo giác. Càng nói càng xót xa cho duyên phận bất hạnh của mình. Nàng nói rõ mình mệnh bạc, tình mình mất đi và bao nhiêu nỗi niềm ngày xưa nay chỉ còn có phím đàn với mảnh hương nguyên:

Dù em nên vợ nên chồng
 Xót người mệnh bạc ắt lòng chẳng quên
 Mất người còn chút của tin
 Phím đàn với mảnh hương nguyên ngày xưa
 Mai sau dù có bao giờ
 Đốt lò hương ấy so tơ phím này
 Trông ra ngọn cỏ lá cây
 Thấy hiu hiu gió thì hay chị về
 Hồn còn mang nặng lời thề
 Nát thân bồ liễu đền nghì trúc mai.
 Dạ đài cách mặt khuất lời
 Rưới xin giọt nước cho người thác oan.

Động đến tương lai chắc chắn mù mịt, nàng đầu còn giữ được sự yên ổn trong lòng phút giây trước đó. Như người lội nước hụt chân rớt xuống vực sâu, Kiều chới với không biết bám víu vào đâu. Kiều tưởng tượng đến lúc Vân và chàng Kim nên vợ nên chồng, đến cõi hư không mà nàng chỉ là một mảnh hồn oan vật vờ theo ngọn gió hiu hiu trên ngọn cỏ lá cây nhưng vẫn vướng chặt với tiếng tơ trên phím đàn và mùi hương của mảnh trầm ngày xưa và vẫn còn mang nặng lời thề, lời nguyện nát thân bồ liễu đền nghì trúc mai cho người. Nàng định ninh mình sẽ là một hồn oan trong cõi chết và dặn em rưới cho giọt nước làm phép tẩy oan.

Có mâu thuẫn không? Trên kia Thúy Kiều đã chẳng nói là nếu được Vân giúp cho thì dù thịt nát xương mòn nàng vẫn ngậm cười chín suối là gì? Nghĩa là trả được món nợ tình, nàng sẽ hết giày vò vì đã lo cho người yêu chu tất. Thế mà chỉ trong giây lát tưởng tượng nàng đã trở lại với bao nỗi xót xa còn nặng nề hơn trước. Chút yên lòng đã bay đâu mất!

Đúng là có mâu thuẫn nhưng không phải trước sau hoàn toàn chỉ có một vấn đề. Trước, nàng đau khổ vì người; nay lo cho người đã xong, nàng mới nghĩ đến mình và thấy mình mệnh bạc, thấy mình sẽ mất tất cả. Nàng không chỉ chới với trong tương lai mù mịt, oan nghiệt. Nàng không còn ở trạng thái tinh táo bình thường mà

như nửa tỉnh nửa mê, nửa phần là người sống, nửa phần là hồn ma. Và tuy vẫn đôi thoai với Vân nhưng lời nàng phảng phất như lời từ cõi bên kia vọng về.

Đoạn thơ cùng chợt đổi giọng. Hình ảnh âm điệu như chập chờn bay hết nét thật, có cái gì đó thật hư ảo; thời điểm không xác định (mai sau, bao giờ), không khí linh thiêng (đốt lò hương, so tơ phím của người xưa để lại) hình ảnh phát phơ, ma mị (ngọn cỏ lá cây, hiu hiu gió...) Tất cả đều nói lên rằng Kiều tiếp tục khổ đau và càng khổ đau gấp bội.

Văn mẫu lớp 10 Cảm nhận của anh chị về tâm trạng của Thúy Kiều qua đoạn trích: Chiếc vành với bức tờ mây.... Rưới xin giọt nước cho người thác oan mẫu 2

Có thể nói Nguyễn Du là bậc thầy trong nghệ thuật miêu tả diễn biến tâm lí nhân vật. Tài năng ấy của ông được thể hiện xuyên suốt trong tác phẩm "Truyện Kiều", tiêu biểu nhất là ở đoạn trích "Trao duyên". Đoạn trích này đã thể hiện những tâm trạng, cung bậc cảm xúc của Thúy Kiều khi cậy nhờ Thúy Vân "chấp mối tơ thừa" với Kim Trọng. Và nó thể hiện rõ nét hơn ở 14 câu giữa của bài Trao khi Kiều trao kỉ vật và dặn dò Thúy Vân.

Như ta thấy, tình yêu của Thúy Kiều và Kim Trọng đang ở giai đoạn đẹp nhất thì bỗng phải chia lìa vì Kiều bán mình cứu cha và em. Hai người đã có một cuộc thề nguyện đầy thiêng liêng và lãng mạn nhưng trong hoàn cảnh gia đình gặp gia biến, phận làm con Kiều lựa chọn chữ hiếu để báo đáp công ơn sinh thành, dưỡng dục của cha mẹ.

Và nàng trao lại mối tình duyên cho Thúy Vân mà trong lòng ngổn ngang những tâm trạng, cảm xúc. Trao lại thứ gì đó thuộc về vật chất thì còn dễ hình dung, đong đếm nhưng Thúy Kiều lại trao duyên, có mấy ai định hình được thứ tình cảm này?

Những kỉ vật của tình yêu như chiếc vòng đeo tay và tờ giấy ghi lời thề nguyện của hai người Thúy Kiều đều đem trao lại để Thúy Vân giữ:

"Chiếc vành với bức tờ mây

Duyên này thì giữ vật này của chung"

"Chiếc vành - Tờ mây" là vật thề ước, là sự chứng thực cho mối tình đôi lứa Kim Trọng- Thúy Kiều. Có hai vật đó Kiều mới có thể đường hoàng bên chàng Kim đến "đầu bạc răng long". Nhưng mất nó đồng nghĩa Kiều với Kim không còn là gì cũng như tình yêu sẽ đổ vỡ không thể hàn gắn. Bởi vậy nên mỗi kỉ vật trao đi như từng mảnh tình yêu cuối cùng rời khỏi tay Kiều. Giọng điệu nghe ra bình thường

như vẫn có tiếng nấc nghẹn ngào sau từng câu câu chữ. Trao đi “duyên này...vật này” cho Vân nhưng lại kết bằng hai chữ “của chung”.

Tình yêu với Kiều là sự sống, là hơi thở nên đâu nói bỏ là dứt được. Nguyễn Du cuối cùng vẫn để Kiều trở lại là người con gái yếu đuối nằm trong dòng xoáy tâm lí thường tình, khi mất đi thứ gì càng quan trọng với mình thì càng ý thức mạnh mẽ về giá trị thực của nó. Cho nên “của chung” mới vang lên trong Kiều với bao nhiêu giằng xé, mâu thuẫn. Dường như lý trí nàng đã quyết định dứt bỏ nhưng trái tim thì không thể tuân theo. Giống như kỉ vật đã trao nhưng vẫn níu kéo tình yêu, kỉ niệm cho riêng mình.

Nhưng cuộc đời bẽ dâu với những “sóng gió bất kì” đã khiến Kiều rơi vào bi kịch của sự tuyệt vọng do chính mình tạo ra khi nhìn vào phía trước vẫn hoàn hảo như vậy, chỉ thiếu bóng mình.

"Dù em nên vợ nên chồng,

Xót người bạc mệnh ắt lòng chẳng quên

Mất người còn chút của tin,

Phím đàn với mảnh hương nguyên ngày xưa"

Kiều day dứt láy đi láy lại về tương lai nên duyên vợ chồng giữa Kim Trọng và Vân. Như vậy, nghĩa cho Kim Trọng đã trả, Vân đã có hạnh phúc cho mình, nàng cũng đã báo hiếu cho cha mẹ. Nhưng nàng vẫn không thanh thản vì hạnh phúc cuộc đời nàng là chàng Kim đã thuộc về người khác. Tương lai đã không có chỗ cho Kiều. Nàng cô độc, bơ vơ bên lề hạnh phúc. Nàng sẽ chẳng còn lại gì, thân “bạc mệnh” này chỉ mong chờ vào “chút của tin” cùng quá khứ xưa để được tưởng nhớ không bị lãng quên. Hiện tại vẫn còn đây “chút của tin”, nhưng đó chỉ còn là của “ngày xưa”, là vật gợi lại kí ức trong quá khứ của Kiều, còn mai sau sẽ là của Vân. Chữ “ngày xưa” xa xôi vang lên chua xót gọi về mối tình đẹp mới như ngày hôm qua giữa Kim Kiều. Lúc này, dường như nhớ về kỉ niệm tình yêu ám áp “phím đàn với mảnh hương nguyên” kia lại càng khiến Kiều đau đớn hơn.

Dấn thân sâu vào nỗi tuyệt vọng, Kiều cảm thấy tương lai sống hay chết cũng không mấy khác biệt:

"Mai sau dù có bao giờ

Đốt lò hương ấy so tơ phím này

Trông ra ngọn cỏ lá cây,
Thấy hiu hiu gió thì hay chị về
Hồn còn mang nặng lời thề,
Nát thân bồ liễu đèn nghì trúc mai
Dạ đài cách mặt khuất lời
Rưới xin giọt nước cho người thác oan"

Cho dù Thúy Kiều có "thịt nát xương mòn" thì cũng mong rằng Thúy Vân và Kim Trọng không quên mình. Nàng còn chỉ cho Thúy Vân biết dấu hiệu để nhận ra khi mình trở về: "Thấy hiu hiu gió thì hay chị về". Một con người nặng tình nặng nghĩa như Thúy Kiều không thể lãng quên lời thề của mình với chàng Kim nhanh như vậy được. Ngay cả khi là một linh hồn chốn cửu tuyền thì nàng vẫn "mang nặng lời thề". Đó là lời thề thủy chung son sắt trọn đời bên nhau cùng Kim Trọng. Lời thề thủy chung ấy nàng sẽ khắc cốt ghi tâm cả cuộc đời không quên. Thế giới cõi âm và thế giới ở trần gian "cách mặt khuất lời" nên Thúy Kiều chỉ xin Thúy Vân "rưới xin giọt nước" cho linh hồn oan khuất của mình. Thúy Kiều đang còn sống mà tâm trí thì nghĩ về cái chết - cái chết oan khuất của một con người mệnh bạc.

Qua đây ta thấy hậu quả mà xã hội xưa đã đày đọa con người ta đến đường cùng, cướp đi quyền yêu và hạnh phúc, khiến cho một cô gái "xuân xanh" như Kiều lại bế tắc nghĩ đến cái chết. Nàng vùng vẫy vọng tuyệt vọng, muốn biết tại sao mình lại phải hy sinh thân mình, trao duyên, chịu đựng giằng xé vì một lỗi lầm không phải của ai cả. Sự không cam lòng ấy lại chẳng thể chia sẻ với ai, không ai thấu hiểu nên càng bế tắc.

Cả cuộc đời, Kiều vẫn luôn sống trong sự trăn trở với những câu hỏi xem mình làm vậy có đúng hay không. Và ngài bút nhân đạo Nguyễn Du đã nhìn thấy sự khốn khổ đó của con người trong xã hội cũ và đề sự tự ý thức về cuộc đời, số phận, phẩm chất lần đầu tiên được bộc lộ rõ ràng, quyết liệt như thế. Nhà thơ đã lên tiếng che chở cho nhu cầu hạnh phúc cơ bản, vốn có của con người.